

«Δεν φαίνεται να υπάρχει θέμα αναγνώρισης της ΤΔΒΚ»

Πριν 21 χρόνια, η Τκ/κή ηγεσία ανακήρυξε τη λεγόμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», που αμέσως καταδικάστηκε από τη Διεθνή Κοινότητα, ως αποσχιστική πράξη τού υπό τουρκική κατοχή μέρους της Κυριακής Δημοκρατίας.

Σχετικά, το ψήφισμα 541 (1983) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Η.Ε., θεώρησε την ανακήρυξη ως «νομικά άκυρη», ζητώντας « την ανάκλησή της, καλώντας όλα τα κράτη να σεβαστούν την κυριαρχία την ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα και το αδέσμευτο της Κυπριακής Δημοκρατίας».

Υπενθυμίζεται ακόμα ότι τα τελευταία χρόνια το Ευρωκοινοβούλιο, σε αρκετές περιπτώσεις τόνισε ότι δεν πρόκειται να αναγνωρισθεί η «ΤΔΒΚ» ούτε και οι οποιεσδήποτε συνταγματικές εξελίξεις στο βόρειο μέρος της Κύπρου. Ταυτόχρονα απεφάνθη το Διεθνές Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ότι η «ΤΔΒΚ», δεν είναι «τίποτε άλλο παρά μια υποτελής διοίκηση στη « Τουρκία.» Ακόμα πολύ πρόσφατα, με αφορμή την Ισλαμική Διάσκεψη στην Κωνσταντινούπολη, για άλλη μια φορά η Ε.Ε. απέρριψε την πολιτική αναβάθμιση του καθεστώτος στο Βορρά, εξαναγκάζοντας τελικά την Τουρκία να ακυρώσει τη διάσκεψη.

Οι αποφάσεις, αυτές δεν έχουν βέβαια εμποδίσει την Τουρκία να συνεχίζει να διατηρεί τις 35,000 των στρατευμάτων της στη Κύπρο, ούτε την έχουν αποτρέψει από του να συνεχίζει να αλλάζει τη δημογραφία στο Βορρά παραβιάζοντας κατεξακολούθησε την σχετική Συνθήκη της Γενεύης. Την ίδια στιγμή η συνέχιση της κατοχής παραβιάζει βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, τόσο των Εκ/ων όσο και των Τκ/ων, που με τις επισκέψεις τους στα δυο μέρη της χώρας, - των μερικών εκατομμυρίων -, έμπρακτα έχουν καταρρίψει το μύθο της Τκ/κής εθνικιστικής ηγεσίας περί του αβιώτου των δυο κοινοτήτων.

Ωστόσο, ούτε η συντριπτική πλειοψηφία των Τκ/ων, ούτε η σημερινή κυβέρνηση της Τουρκίας ούτε η Ε.Ε., ούτε οι Αμερικανοί πιστεύουν πια στη δυνατότητα, αναγνώρισης της «ΤΔΒΚ» που με εξαίρεση τα αξιοθρήνητα οράματα των κ. Ντενκτάς και Έρογλου, φαίνεται να έχει πολιτικά ενταφιασθεί.

Όμως δεν πέτυχε το σχέδιο Ανάν και τα δημοψηφίσματα του περασμένου Απρίλη να επανενώσουν τη χώρα μας, ενώ για την ώρα κανένα από τα κέντρα αποφάσεων δεν είναι διατεθειμένο να προβεί σε ενέργειες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε κινητικότητα του Κυπριακού. Είναι, ωστόσο, η άποψη του Συνδέσμου ότι με την προϋπόθεση ότι, η Εκ/ή πλευρά θα ξεκαθαρίσει τι θέλει, τα κόμματα της χώρας και από τις δυο πλευρές, που πραγματικά πιστεύουν σε μια ρεαλιστική και εφικτή λύση του Κυπριακού, θα πρέπει να

συντονίσουν τις δυνάμεις τους και να πείσουν τη διεθνή κοινότητα ότι θα άξιζε τον κόπο μια ακόμα προσπάθεια.

Οι φοβίες της Κυπριακής Κυβέρνησης για ενδεχόμενη αναγνώριση του καθεστώτος στο Βορρά, είναι κατά την άποψή μας εντελώς ανεδαφικές και αστήρικτες υπό τα δεδομένα και το μόνο που καταφέρνουν είναι να εμποδίζουν να υλοποιηθούν κάποιες χειρονομίες της Κυβέρνησης προς τους Τκ/ους, δημιουργώντας ταυτόχρονα στα διεθνή κέντρα αποφάσεων μια εικόνα κακοπιστίας και έλλειψης βούλησης για λύση.

Την ίδια στιγμή η Τκ/κή πλευρά θα πρέπει να παραμερίσει την απογοήτευση (frustration) από τη διάψευση της ελπίδας για λύση και να μη αφήσει να μετατραπεί σε εχθρότητα προς την άλλη πλευρά. Ταυτόχρονα θα πρέπει να καταβάλει κάποια προσπάθεια αναγνώρισης των θεμιτών και λογικών της ανησυχιών.

Είναι η άποψή μας ότι η μεγάλη πλειοψηφία του λαού και από τις δυο πλευρές προσβλέπει σε σύντομη λύση και θα ήταν κρίμα οι οποιεσδήποτε παρανοήσεις, λανθασμένοι πολιτικοί, χειρισμοί και κάποια εξωπραγματικά οράματα, να μεταθέσουν τη λύση στην αβεβαιότητα ενός όχι άμεσου μέλλοντος. Συναισθανόμενος ο Σύνδεσμος ότι τίποτε δεν είναι πιο σημαντικό από την επανένωση της χώρας και ότι οι πρόσφατες ευνοϊκές συνθήκες για λύση κινδυνεύουν να χαθούν από τη κόπωση της διεθνούς κοινότητας αλλά και κάποιες διεργασίες, στο εσωτερικό, θα συνεχίσει αμείωτες τις προσπάθειες του για σύντομη λύση μακράν από μικροπολιτικές αντικρύσεις και παρωχημένες κοινοτικές θεωρήσεις.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος

13, Νοέμβριος 2004